

- ביקרה אצלי הבוקר צעירה אמריקנית, נוצרית, אדוקה באמונה; היא ועוד חמשה מחבריה באו ארצה באבגוסט וישהו פה עד תחילת 1964. לומדות עברית ואת הארץ. היא מתענינת בנגב, שמה וויוויאן טומס ולומדת ב-American Institute. שאלה מה חשיבות הנגב ומה יש בה ולמה באתי הנה - האט להיות למופת לאחרים. אמרתי באתי הנה מפני שאני אוהב מקום זה. זה מדבר, דל. רק הלילה ירדו גשמים ראשונים. שלוש שנים לא היה לנו כלל גשם ונאלצנו למכור העדר שלנו. עשרנו היחיד - זהו האדם החלוצי שביכלתו להפריח שממה. ארצנו קטנה, והנגב חופס יוחר מששים אחוז. עלינו לישב אותו, קצת בחקלאות הרוב בעשייה ובספנות ובדיג. אין מים וגם מי הירדן לא יספיקו, אבל נזקק מי הים בכוח אטומי ויהיו זולים. העושר הגדול בנגב - עד כמה שידוע עד עכשיו אוצרות ים המלח ~~אמא~~ ומרבצי הפוספט וקצת נחושת בחמנע, החשיבות הגדולה - מפרץ אילת מוצא לאוקינוס ההודי.
- בלילה ירד גשם. טפפוף החל עוד אחמול. לפני הצהריים התחדש הגשם.
- שלהתי הבוקר תיקונים לפרק י"ס של "בדרך לצבא וכו'".

3.12.63, יום ג'

הגשם מוסיף לרדת - והשטפון שצפינו כל יום אחמול סוף סוף בא. היום אפילו לא יכלתי לצאת מהבית - כה רב הרפס. הרבה כבישים שטופים ואין לעברם. ואעפ"כ הגיעה הנה בבוקר יגאל אלון בדרכו למצפה רימון. אמנם לא יכל

להגיע עד המצפה והוכרח לחזור מעבדת - כי הדרך הייתה חסומה על ידי שטפונות. על ידו יכלתי לשלוח המון המכתבים שכתבתי אחמול וגם התיקונים שעשיתי בשני המדקים - יט'-כ' בשורה מאמרי על "בדרך לצבא ולמדינת ישראל".

אמרתי ליגאל כי לרגל עבודתי זו אני חייב לעיין בחומר, וקראתי מאמרו על פלמ"ח בטפר הפלמח - וקשה להסכים להערכתו ולקבל טענותיו נגדי כשר הבטחון ביחס לפלמח. פלמח היה בלי ספק שלב יותר גבוה בטולט ההגנה: מגויסים חסיד, מתאמנים חצי זמן, בעבודה וחצי הזמן באימון צבאי, ויונקים מסקור חלוצי בישיבת בקבוצים. אבל הצבא וגיוסים המוניים לצבא עוד לפני קום המדינה, שהתאמנו יום יום, ורוב אנשי פלמח בשלוש החטיבות באו ממגויסים אלה - שמשו דרגה יותר גבוהה מפלמח לפני גיוסים צבאיים, ויחודו של פלמח, שהיה גדול וחשוב עד הגיוסים הקבועים וההמוניים, ביחוד לאחר קום המדינה - נעלם כליל עם הקמת צה"ל, וההבדלים בצבא לא היו עוד חלוצים ולא חלוצים, קבועים ולא קבועים, אלא רגליים, שריון, צנחנים, חיל ים, חיל אוויר וכו'. יגאל לא ערער על דברי אלה.

- ערכתי הערב דברי שאמרתי בישיבת מרכז המפלגה בדגניה ביום ג' 1.12.60 והנה נפל בידי במקרה "ניב הקבוצה" מדצמבר 1953 ובו פרוטוקול מהועידה השנייה של איחוד הקבוצות והקבוצים (30.10.53), מצאתי גם דברי שלא ידעתי על קיומם - עיקרם וויכוח עם מנוח כי הימים "הראשונים" לא היו סוכים מימינו אלה - ויכוח הותיק עם כל מפארי העבר. דברי תופסים חמשה עמודים (87-92) - התחלתי לחפש אם דברי אלה נכללו באחד הספרים שלי, ולחמהוני מצאתי שהם כלולים בכרך ה' של "חזון ודרך" בעמודים 193-200 (8 עמודים)....